

ZVONĚ

Milí přátelé,

nacházíme se uprostřed doby postní. Abychom s užitkem a duchovně obnovení prožili dobu postní, je třeba dobře porozumět, co je to pravý půst, co po nás Bůh žádá, jakou praxi měla církev v dějinách atd. Jedno bychom si však mohli zapamatovat snadno. Cokoliv děláte, ať už jíte, nebo pijete, nebo se postíte, dělejte ke slávě Boží. Ať je to oslava Boha, která prospěje vám a bližnímu. Přeji vám abyste dobu postní využili k přehodnocení svého vztahu k Bohu a k lidem kolem sebe. Jestliže však chci něco dobře přehodnotit potřebuji k tomu klid, modlitbu a možná i něco si odříct.

Břežnové číslo ZVONU přináší zamyšlení nad hodnotou půstu, pokračuje v knize Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch, dále přináší krátké zprávy a tabulku mší odsloužených v minulém období. Chtěl bych se omluvit autorovi básně otištěné v minulém čísle za chybu. Místo ŠÍJE má být správně SÍJE (to co bylo zaseto).

Koncem března navštívím starý kontinent, pojedou také na pouť do Říma. Slibuji vám všem čtenářům a hlavně těm z New Yorku, že na vás vzpomenu v modlitbě u hrobů našich apoštolů. P. Antonín.

Ne jenom chlebem bude člověk živ

JANA PETLACHOVÁ (převzato z KT)

Hodnotu půstu jako prostředku duchovního usebrání si neuvědomili jako první křesťané. V době rané církve byl znám jak Židům, tak Římanům. Křesťané jejich tradici převzali a dali jí nový smysl ve světle evangelijních událostí. Jak se však církev v průběhu staletí rozrůstala a rozdělovala, postní pravidla se měnila...

Kořeny náboženského zvyku zdržovat se za jistých okolností určitých pokrmů tkví už v některých zvyklostech pravěkých a starověkých kultur. Obvykle šlo o magickou, rituální záležitost, při níž nedodržení pravidel mohlo znamenat nebezpečí pro viníka, ale i pro celou jeho společnost. Takovýto půst byl součástí přípravy ke styku s božstvem před slavnostmi a oběťmi, apod. Značné omezení jídelníčku se proto týkalo osob posvátných, jako byli panovníci, kněží či kouzelníci a šamani. Takovýto - čtyřicetidenní - půst vykonali Mojžíš a Eliáš. Jak se půst vyvíjel v jednotlivých náboženských soustavách, ztrácel svoji magickou náplň a nabýval charakteru etického - fyzické strádání je v něm prostředkem k duchovnímu usebrání, ne k ovlivnění Boží vůle, ale projevu odhodlání a ochoty vůli všemohoucího Boha přijmout.

Starozákonní tradice

Starý zákon (Lv 11) obsahuje podrobný rozpis "čistých" a "nečistých" živočichů a další potraviny. I prostřený stůl měl být neustálou připomínkou židovství. Skutečný půst je však Židům předepsán jen v jediný den - na Jom kipur, den smíření, který má být plně věnován myšlence na Boha. Druhá kniha Samuelova (12,16-23) však svědčí o tom, že mezi Izraelci existovalo povědomí o půstu jako způsobu pokání. David zde drží dobrovolný půst, aby podpořil prosby k Bohu o záchranu svého dítěte. Ve Starém zákoně je mnoho dalších dokladů o tom, že Židé věřili, že když se v půstu - a v modlitbě - poníží, uznají tím Boží moc nad svými životy. V krizových situacích dějin drželi půst jako výraz úpěnlivé prosby či zármutku, výraz pokory a sebeponížení, kolektivně. Vyhlášoval se

troubením na šofar. Po zničení Izraelské pospolitosti postních dnů přibývalo, svým způsobem nahrazovaly oběť ve zničeném Chrámu a stále výrazněji demonstrovaly víru v Boží zásah a odpuštění. Proto se stal půst postupně velmi váženým projevem zbožnosti. Často však zůstávalo pouze u vnějšího projevu, který byl stavěn ostatním na odiv, bez ohledu na skutečné duchovní rozpoložení. Vnější okázalost půstu odsuzovali proroci Starého zákona a později i Ježíš, který nabádal: "Když ty se postiš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postiš, ale svému Otci, který zůstává skryt..."

Novozákonní tradice

Novozákonní zmínky o půstu mají charakter rad a doporučení. Namísto rozlišování "čistých" a "nečistých" pokrmů rozlišuje "čistý" a "nečistý" způsob jídla. Střídmost a neulpívání na pokrmech je čisté, nenasytost a vybíravost je nečistá. Podle Ježíše mělo pokání vyjádřené půstem pramenit z radosti, z vnitřního procítění Boží přítomnosti. Osobní obrácení duše k Němu, a tím i k duchovním hodnotám má člověka vést k uznání svého postavení v tomto vztahu, k pokoře, k pokání, k modlitbě. Tělesné odříkání má smysl jen tehdy, posiluje-li duchovně, nejde-li očista těla ruku v ruce s očistou duše, nemá žádný smysl. Ježíš sám vykonal čtyřicetidenní půst na poušti, ne aby se vyhladoval k smrti, ale aby se plně otevřel Boží vůli. V apoštolské církvi ještě nebyly zavedeny žádné pravidelné kolektivně povinné půsty. Tradiční židovské půsty ztrácely smysl vedle radosti z příchodu Mesiáše. "Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi?", odpovídá Ježíš na otázku farizejů, proč se jeho učedníci nepostí, "přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom se budou postit." (Mt 9, 14-15) Křesťané se skutečně začali postit. Z rad a doporučení se vyvinulo církevní příkázání o povinnosti půstu, jako modlitby těla i duše, uvědomění si duchovních hodnot a pomíjivosti všeho tělesného. Logicky ve výroční den Ježíšova ukřižování. K pátku přibyla ještě středa, den Jidášovy zrady. Ustálily se také půsty před křtem a eucharistií (původně od půlnoci až do přijetí svátosti). Postupně byl zaveden před Velikonocemi čtyřicetidenní půst podle Ježíšova vzoru. S výjimkou neděle drželi křesťané půst újmy, který dovoloval najíst se jedenkrát denně, nejlépe odpoledne, do sytosti. Postními pokrmy byla zelenina, ovoce, chléb. Církevní otcové často zdůrazňovali, že o ráj člověka připravila nestřídmost, když se nedokázal zříci zakázaného ovoce.

Pravoslavná církev

V pravoslaví se udržel zvyk postit se v pátek i ve středu, kromě svátků. Liturgický rok zahrnuje několik postních období. Nejdelší je padesátidenní velký půst od pondělí po neděli syropustní (poslední před 1. nedělí postní) až do Velkého týdne. Filipovský nebo vánoční půst trvá od 15. listopadu do 24. prosince. Uspenský půst je čtrnáctidenní, začíná před svátkem Zesnutí ("uspenie") přesvaté Bohorodice (15. 8.). Petrský půst začíná několik dní před svátkem Petra a Pavla. Jednodenní půsty jsou závazné na svátek Stětí sv. Jana Křtitele (29. 8.) a Povýšení sv. Kříže (14. 9.) V době postní nejedí pravoslavní křesťané žádné maso, nedoporučují se ani další bílkovinné potraviny jako mléko a mléčné výrobky a vejce. Basil Veliký poukazoval na to, že v ráji nebylo víno, ani se nezabíjel dobytek a nejedlo se maso. Až po potopě vyšel příkaz: "Každý pohybující se živočich vám bude za pokrm,..." (Gen 9,3). Svátečním pokrmem v době pravoslavného půstu je ryba.

Římskokatolická církev

V západní tradici došlo k postupnému upouštění od přísných formálních pravidel půstu. Celoročním dnem zdrženlivosti od masa a lahůdek je pouze pátek. Na Popeleční středu a Velký pátek trvá povinnost přísného půstu újmy, mezi těmito významnými dny dodržují věřící čtyřicetidenní postní období památky na tajemství Ježíšova pobytu na poušti. Také adventní čtyři týdny před Vánocemi jsou prožívány ve znamení tělesné zdrženlivosti, která by měla vést k vnitřnímu usebrání a přípravě na nadcházející události. Půst se netýká lidí nemocných, starých a dětí do čtrnácti let, páteční půst pak lidí cestujících. V moderní době doporučuje církev doplňovat půsty tělesné duchovními, to znamená rozvíjením základních ctností.

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Ferder „Word Made Flesh“, preložil a upravil P.Milan Bubák SVD-pokračování z min.čísľa)

Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom

Cirkev bola počas celých svojich dejín do diskusií o hneve veľmi silne zaangažovaná. No treba povedať, nikdy počas celých jej dejín v nej **nevznikol žiaden spis alebo nebolo urobené žiadne prehlásenie, ktoré by pocit hnevu odsúdilo**. Operatívna definícia, tých **ktorí hnev zaradili medzi sedem hlavných hriechov** sa týkala nie emócie hnevu, ale jeho vyjadrovania, predovšetkým vyjadrovania urážlivého. Ďalej si je dôležité uvedomiť, že tí, ktorí kedysi definovali hnev ako hriešny, nemali výhody poznatkov, ktoré máme dnes my o normálnosti a dôležitosti ľudských emócií. **A preto nikoho neprekvapuje, že sa rozdiel medzi hnevom ako pocitom (alebo emóciou) a hnevom ako vyjadrením vo vonkajšom správaní nerobil**. My dnes toto dôležité rozlíšenie – zásluhou novších poznatkov – už robíme. No aj napriek tomu nemožno ešte automaticky očakávať, že ľudia sa so svojím pocitom hnevu budú cítiť hneď dobre. Pre mnohých z nás, ktorí sme úprimne presvedčení, že už samotný pocit hnevu stačí, aby sme spáchali hriech, bude treba veľa času, aby sme si vybudovali rovnako úprimné presvedčenie, že **pocit hnevu je normálnou ľudskou emóciou, ktorú stvoril Boh, a ktorú nám Boh daroval ako dar a prostriedok k telesnému a psychickému prežitiu**. Pre množstvo ľudí, ktorí sa z náboženských dôvodov naučili svoj hnev popierať a potláčať, bude potrebná nemalá námaha, aby sa naučili svoj hnev vyjadrovať zdravším spôsobom. A je jasné, že všetkým nám, ktorí sa celé roky zvykneme zo svojich pocitov hnevu sponďovať v anonymnej tme sponďovníc, bude pripadať nesmieme trápne postaviť sa vo svojich vzťahoch do denného svetla zoči pred svojich blízkych a povedať im nahlas, čo vo svojom hneve cítime a prežívame.

Zdá sa, ako keby nám nebolo dovolené nahnevať sa

Nedávno sa **jeden katolícky kňaz**, ktorý celé roky prežíval problémy so svojím hnevom, zdôveril, že počas posledných dvoch rokov sa zúčastňoval raz do týždňa na skupinovej terapii, ktorá mu pomohla postupne sa vyrovnáť s enormným pocitom viny, ktorý cítil vždy, keď sa rozhneval. Jedného dňa sa pri rannej meditácii dostal znova do kontaktu so známymi slovami z Matúšovho evanjelia:

No ja vám hovorím: Pred súd pôjde **každý**, kto sa na svojho brata hnevá. (Mt 5, 22)

„Keď som tieto slová čítal, ako keby znova vošiel do mňa tento starý pocit viny a znova ma začal nahlodávať“, hovorí. „Samozrejme, teraz mám už dosť poznatkov k tomu, aby som mu nedovolil premôcť ma. No aj napriek môjmu novému postoju k celej tejto veci vždy, keď v Písme čítam čokoľvek, o čom sa zdá, ako keby mi hovorilo, že mi nie je dovolené sa nahnevať sa vo mne znova objaví tento nepríjemný pocit ťažoby.“

Tento kňaz, podobne ako všetci ostatní, ktorí majú ťažkosti s nepríjemnými pocitmi, **vyrastal v rodine, kde mu nebolo dovolené vyjadriť navonok žiaden prejav hnevu**. Keď sa náhodou „rozčúľil“, bol prísne potrestaný. Istý učiteľ náboženstva, ktorý často svojím žiakom pripomínal, že ten, kto sa hnevá pôjde do peklá, mal v sebe od detstva pevne vybudovaný zvyk báť sa hnevu a teda ho potláčať. O niekoľko rokov neskôr, ako 35-ročný dospelý s krvácajúcim vredom na žalúdku, bol nútený, aby prehodnotil svoje presvedčenia o hneve a aby sa naučil novým spôsobom, ako zvládavať svoj život. Nebolo to pre neho ľahké, no postupne prišiel k presvedčeniu, že hnev – namiesto toho, aby bol jeho nepriateľom, postupne ničiacim jeho žalúdok – by mohol byť aj jeho priateľom ba cenným pomocníkom v snahe o to, aby mal jasno aj vo svojom živote aj vo svojich vzťahoch.

Keď sa tomuto človeku podarilo pochopiť svoj hnev, pomohlo mu to stať omnoho účinnejším pastoračným pracovníkom, než ním bol doteraz. V minulosti nebol schopný ľudom, ktorí mali problém s hnevom pomôcť. Dnes je.

No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá (Mt 5, 22)

Mnohí si myslia, že Sväté písmo je doslovným hlasom Božím. Nie je zriedkavosťou izolovať jednu vetu z Písma a vypočuť si ju mimo jej pôvodného kontextu. Často ide o vety, ktoré sa týkajú zvlášť citlivých miest v živote dotyčného človeka. Ak evanjelista Matúš hovorí: „Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá“ (Mt 5, 22), človek s takýmto presvedčením si hneď pomyslí, že Ježiš hovorí: „Nikdy sa nesmieš nahnevať. Hnev je zlý. Ak sa nehneváš, budeš potrestaný.“ A takéto myšlienky potom spôsobia, že v človeku s citlivým svedomím sa pri každom pocite hnevu sa znova a znova spúšťa ten už známy cyklus pocitu viny a privádza ich do zmläku.

Je veľmi dôležité, aby sme pamätali, že každý evanjelista mal svoj konkrétny teologický cieľ k tomu, aby napísal, čo napísal. Izolovať jednu časť posolstva znamená toto posolstvo znevloniť. Téma hnevu sa v Písme spomína niekoľkokrát – konkrétny svätopisec ho spomína vždy v konkrétnom kontexte a s konkrétnym úmyslom vo svojej myslí.

Keď evanjelista Matúš hovorí, že každý, kto sa hnevá na svojho brata patrí pred súd, jeho tvrdenie treba chápať v celom kontexte. Kontextom spomínaného výroku je Reč na Hore. Matúš sa všemožne snaží dať svojim židovským čitateľom na vedomie, že Ježiš a jeho posolstvo sú napojené na židovskú tradíciu. Že Ježiš neprišiel Starý Zákon zrušiť. Ale že žiada od svojich nasledovníkov omnoho viac, než od nich žiadal Starý Zákon a to bez toho, že by Starý Zákon popieral. Matúš uvádza dobre vypracovaný zoznam vecí, ktoré sa požadovali od ľudí Starého zákona a ukazuje, ako Ježiš požaduje to isté, čo Starý zákon ba EŠTE VIAC:

“Počuli ste, že bolo povedané: *Nezabiješ!*. Kto by teda zabil, pôjde pred súd. No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá.” (Mt 5, 21-22)

“Počuli ste, že bolo povedané: *Oko za oko, zub za zub!* No ja vám hovorím: Neodporujte zlému.” (Mt 5, 38-39)

“Počuli ste, že bolo povedané: *Milovať budeš svojho bližného a nenávidieť svojho nepriateľa.* Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú.” (Mt 5, 43-44)

Starý Zákon žiadal od ľudí lásku, ktorá bol ohraničená. Jediné, čo sa od Izraelitov žiadalo bolo, aby obmedzovali svoje odvetné reakcie. Nesmeli zabíjať, hľadať prehnajú pomstu či nenávidieť nepriateľa. Ježiš nič z tohto neeliminuje, no on k tomu pridáva ešte čosi navyše. On berie Starý Zákon z jeho ohraničenej lásky a kladie ho do širokej – bezhraničnej – lásky. Matúš sa vo svojom evanjéliu zaoberá ľudskými vzťahmi a dáva jednoznačne najavo, že “byť nasledovníkom Ježišovým volá po radikálne hlbokom chápaní vzťahov, ktoré má mať jeden človek voči druhému.” Ježišovi nasledovníci nesmú hľadať pomstu v žiadnej forme, dokonca ani proti svojim nepriateľom, a to dokonca ani vtedy nie, keď sú nahnevani.

Slovo, ktoré sa v tomto prípade používa pre hnev v gréčtine je slovo *orgizō* (Toto slovo sa dá preložiť ako hnev, avšak aj ako zlosť či zúrivosť). V gréčtine toto slovo vyjadruje taký slupeň hnevu, ktorý môže viesť k nekontrolovanému a násilnému prejavu. Ježiš teda u Matúša nehovorí, aby sme sa nikdy necítili nahnevani, ale **ABY SME SA NIKDY NEDOSTALI DO TAKÉHO STAVU, KEDY BY SA NÁM NÁŠ HNEV VYMKOL Z RÚK A STAL SA NEKONTROLOVATEĽNÝM.** Aby sme ho nikdy neobrátili na taký druh zlosti, ktorá by vreľ v našich srdciach, a ktorý by nás viedol k odplate. Avšak ani to, že sa vyhne vonkajšiemu, otvorenému hnevu - ako je napríklad vražda - ešte nestačí. Kresťania nesmú dokonca ani len hromadiť hnev jeden voči druhému, a nesmú mu dovoliť, aby ich viedol k akémukoľvek takému vyjadreniu, ktoré by iného ranilo. Pociť hnevu je teda v poriadku, pretože ten volá po spravodlivosti. Vyjadrenie, ak je násilné, nie je v poriadku. To je hriechne, zlé.

Návštěva biskupa, Masopustní zábava

Letošní Masopustní zábava se konala o týden dříve. Důvod byl prostý, pan biskup Petr Esterka měl pouze tento víkend volný a my jsme se mohli těšit z jeho návštěvy.

Mše svatá, která byla v obvyklý čas měla slavnostní atmosféru. Při této mši pan biskup oficiálně instaloval nového faráře pro českou komunitu v New Yorku. Jeho promluva byla velice aktuální a jasná. Zmínil se především o pomoci lidem, kteří z jakýchkoliv důvodů odešli do zahraničí, a nyní jsou v novém neznámém prostředí. Je především na nás křesťanech abychom byli k nově přichozím otevření a vstřícní. Dále se pan biskup dotkl generačního soužití mezi krajany. Zdůraznil, že žijeme spolu dohromady, několik emigračních vln; nejstarší před válkou, dále emigrace která přišla po válce, emigrace v roce 1968, emigrace v osmdesátých letech a nakonec nejmladší generace, která sem přišla v poslední době. Každý přišel za jiných okolností a každý má jinou představu o životě zde v USA. Biskup zdůraznil, že máme dát šanci zapojit se do života společenství kolem kostela také mladým lidem.

Po mši svaté jsme se všichni přesunuli do bezvadně připraveného sálu a slavnostní den pokračoval zábavou. Podle pamětníků byla zábava slušně navštívená. Jídlo bylo perfektní a samozřejmě chlapům nejvíce chutnala slivovice, které byl nakonec nedostatek. Dobrou náladu umocnilo krátké vystoupení folklorního souboru „LIMBORA“.

Na závěr bych velice rád poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě zábavy, organizátorům, kuchařkám, prostě všem kterým leží na srdci dobro krajanské a exilové rodiny. P. Antonín.

Narozeniny

Blahopřejeme manželům Sikorjakovým k narození malého Denise. Denis Mário uviděl světlo tohoto světa ve čtvrtek 2. března a v neděli 12. března byl za účasti celé komunity v Astorii v kostele Panny Marie Karmelské pokřtěn.

ÚMRTÍ

V prosincovém vydání ZVONU jsme blahopřáli mamince pana Borise Janáčka k její 100. Obdrželi jsme smutnou zprávu že paní Janáčková dne 18. ledna 2000 zemřela. Ať jí Bůh vysvobodí ze smrti věčné, a ať jí dá věčný pokoj ve společenství v nebi.

Co všechno je pro poutníky v Římě připraveno?

Pokud jde o duchovní program, tak ten je třídnenní. V pátek 31. března v 15 hodin bude v bazilice sv. Pavla křížová cesta a pak následuje jubilejní mše svatá, kterou bude sloužit nový předseda České biskupské konference arcibiskup Jan Graubner. Do lateránské baziliky se poutníci shromáždí v sobotu 1. dubna ráno ke společné jubilejní mši svaté, kterou bude sloužit arcibiskup Karel Otčenášek. Bezprostředně po mši svaté se přesuneme do Vatikánu, kde v aule Pavla VI. začne ve 12.30 hodin audience se Svatým otcem. Závěrečným dnem celé pouti bude neděle 2. dubna, kdy ve svatopetrské bazilice začne v 8 hodin poslední jubilejní mše svatá celebriovaná kardinálem Miloslavem Vlkem. Předpokládáme, že většina našich poutníků se pomodlí ve 12 hodin Anděl Páně se Svatým otcem na svatopetrském náměstí. Poutníci rovněž projdou čtyřmi Svatými branami, kromě společných akcí navštíví také mnohé pamětihodnosti Říma podle programu jednotlivých cestovních kanceláří atd.

Kolik je katolíků v USA? (převzato z Diocese of Rockville centre)

Podle oficiální zprávy (The Kenedy Directory) je ve Spojených státech 59,2 mil. Katolíků. Spojené státy americké mají přibližně 273,1 mil obyvatel.

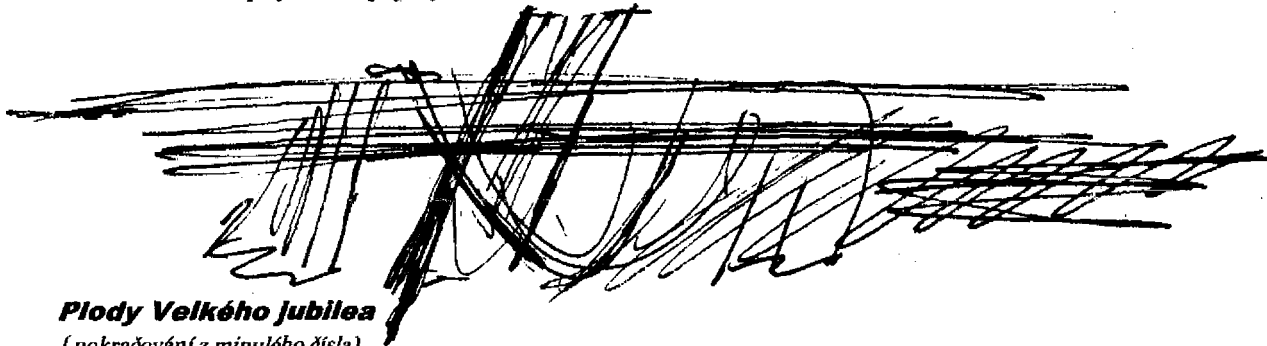
31,5 mil obyvatel Hispánského původu tvoří 11,5 % obyvatel v USA. 65% z nich se označilo za katolíky. 10,3 mil. emigrantů z Ázie a z Pacifiku žije v USA. Přibližně 27 % se označilo za katolíky. Na uzemí dnešních USA žije kolem 2 mil původních obyvatel (Indiáni, Eskymáci atd.) 21% z nich jsou katolíci. Afroameričanů černé pleti žije v USA kolem 33 mil. přes 9 %

z nich jsou katolíci. Bílých obyvatel žije ve Spojených státech kolem 196 mil. Tvoří téměř 72 % celkové populace. 26,5 % z nich jsou katolíci.

Podle dostupných materiálů emigračního úřadu v USA se do Spojených států nejvíce stěhují lidé z : Mexika, Indie, Filipín, Dominikánské rep., Vietnamu, Kuby, Jamaiky, El Salvadoru,

Koree, Haiti, Pakistánu, Kolumbie, Ruska, Kanady, Peru, Anglie, Bangladéže, Polska a Iránu.

Odhadem, ročně přijde do Spojených států 300 000 katolíků.

Plody Velkého jubilea

(pokračování z minulého čísla)

V bule Incarnationis mysterium- vyhlášující Velké jubileum- papež píše:

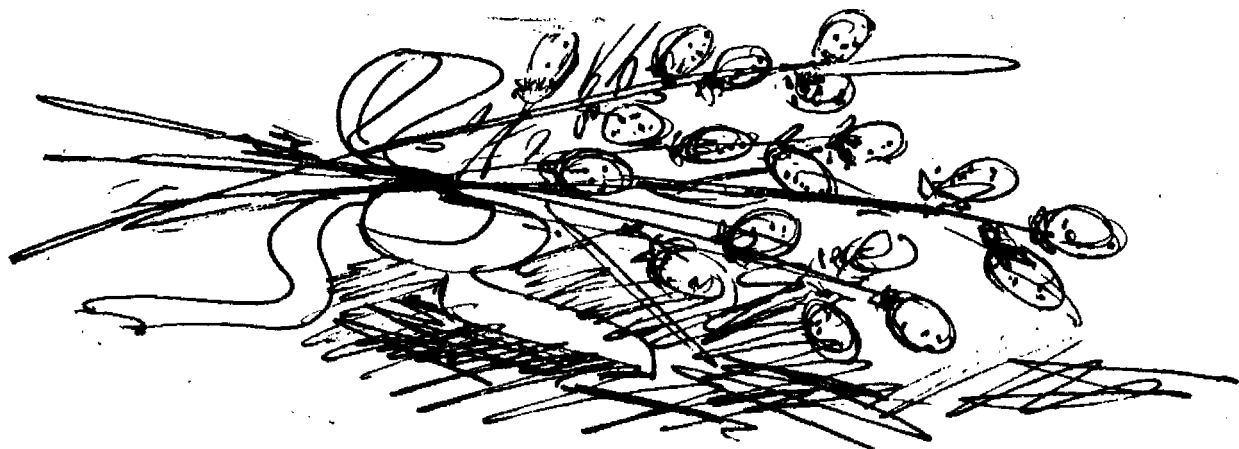
Všechno pochází od Krista, ale protože my patříme jemu, pak i to, co je naše, se stává jeho a nabývá uzdravující síly. Právě toto máme na mysli, když hovoříme o „pokladu církve“, jímž jsou dobré skutky svatých. Modlit se za obdržení odpustků znamená vstoupit do tohoto duchovního společenství, a tedy se úplně otevřít ostatním. Ani v duchovním prostředí totiž nikdo nežije sám pro sebe. A zdravá starost o spásu vlastní duše se osvobodí od strachu a sobectví tehdy, když se stane také starostí o spásu druhých. To je skutečnost společenství svatých, tajemství „zástupné skutečnosti“, tajemství modlitby jako cesty sjednocení s Kristem a s jeho svatými. On nás bere s sebou, abychom spolu s ním tkali bělostný šat nového lidstva, zářivě čistý kment Kristovy nevěsty.

Toto učení o odpustcích tedy učí na prvním místě, jak je to zlé a trpké, že člověk opustil Pána Boha (srov. Jr 2,19). Když totiž věřící získávají odpustky, chápou, že by svými silami nebyli s to napravit zlo, které způsobili hříchem sami sobě a celému společenství, a proto je to pobízí k spásanosným úkonům pokory“. Pravda o společenství svatých, které spojuje věřící s Kristem a mezi sebou navzájem, nám pak říká, jak může každý pomáhat druhým- živým i zemřelým- aby byli stále důvěrněji spojeni s nebeským Otcem.

Když se opírám o tyto doktrinní důvody a vysvětluji mateřské smýšlení církve, ustanovuji, aby všichni věřící, patřičně připraveni, mohli během celého Jubilea hojně užívat daru odpustků podle směrnic, které doprovázejí tuto bulu. (pokračování příště)

Mše svaté odsložené v minulém období (od 14.2. do 12.3.)

datum	Úmysl	dárce
12.března	Za zem.sestry Janu a Věru	Libuše Šíroká
11.března	Za zem.Josefa Jocha	Agnes.&Frances Buček.
10.března	Za zem.Aloise Petra Hanáka	Milada M.Hanák
9.března	Za uzdravení paní Peckové	Agnes Frank
8.března	Za zem.Josefa Jocha	Anna Vašková
7.března	Za Boží ochranu a zlepšení zdravotního stavu Jiřího Krátkého v den narození	manželka a dcera
5.března	Za zem.manžela Josefa Mareše	J.Marešová a A.Benáčková
4.března	Za zemřelou paní Janáčkovou	Boris Janáček
3.března	Za zem.Josefa Jocha	r.Blahova
2.března	Za zemřelou Aloisii Zahradníkovou	r.Zahradníková
1.března	Za Zem. Josefa Jocha	r.Křenčíková
29.února	Za krajanskou a exilovou rodinu	
27.února	Za rod.Vacenovskou a Zukalovou	manželé Vacenovští
26.února	Za zem.Františka Ulče	Gustav & Slávka Ulčovi
25.února	Za Aloisii Zahradníkovou	A.Benáčková AJ.Marešová
24.února	Za zem.Boženu Janáčkovou	Boris Janáček
22.února	Za Jana Stránského	Blažena Stránská
21.února	Za tragicky zem.Michaela Urbánka	rod.Urbánková
20.února	Za zem.manžela Oldřicha Benáčka	A.Benáčková a J Marešová
18.února	Za Oldřicha Benáčka	r.Blahova
17.února	Za Josefa Jocha	r.Tomečková
16.února	Za Hynka Hromádku	Blažena Stránská
15.února	Za Aloisii Zahradníkovou	Martin a Libuše Královi

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci dubnu oslaví:

Marta Hnízdová 4.dubna, Václav Hnízda 9.dubna, Jan Pongo 20.dubna, Věra Křenková 26.dubna.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu

Na ZVON v minulém měsíci přispěli:

George & Hedvika Kratky, Vlasta Cihlar, Vera Krenek, Anna Vasek, Alena B.Homolac, Mila Kania, Stefan Hajzl, Vaclav & Vlasta Seibert, Milos Knorr, family Krencik

~~Mše sv. v Washington, D.C. bude 9.dubna ve 10.00hod.~~

!!!!nové telefonní číslo na českého kněze v New Yorku: (516) 625 2682

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 , v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

zvON
ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Rd.
Manchester

MD 21102-1034

